

ΚΥΠΡΟΣ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

Κύπρος πατρίδα μου γλυκιά,
Πατρίδα πονεμένη
Πώς σε καρφώσαν στον σταυρό,
Και σε έχουν σταυρωμένη.

Πώς σου 'κλεψαν το γέλιο σου,
Και διώξαν τα παιδιά σου
Πρόσφυγες τα κατάντησαν,
Μακριά απ 'τα χωριά τους.

Πώς έφεραν τον θάνατο,
Με βόμβες οι βαρβάροι,
Και σπείραν την καταστροφή
Και σε 'καναν της λύπης αδερφή;

Πώς πότισαν το χώμα σου,
Με δάκρυ οι μανάδες,
Που κλαίνε τους αγνοούμενους,
Που πίσω δεν γυρίσαν

Κάνε κουράγιο Κύπρος μου,
καν' την καρδιά σου πέτρα.
Κι η ώρα που προσμένουμε,
Σιγά σιγά ζυγώνει

Την λυπημένη όμψη σου,
Ο ήλιος θα φωτίσει.
Κι ύστερα από την σταύρωση
Θα φέρει την ανάσταση.

Αναστάσιος Ματσάγκος

Δ'1

